

حمایت از مردم فلسطین

بار دیگر نیروهای مسلح اسرائیل به زنان، مردان، جوانان و سالمندان فلسطینی حمله بردند و اعتراضات آرام و مسالمت‌آمیز آنان را به خاک و خون کشیدند. کشتار مردم بی‌سلاح و مظلوم فلسطین در حالی صورت می‌گیرد که جامعه بین‌المللی با بی‌تفاوتی نظاره‌گر جسارت و قساوت نیروهای اسرائیلی و ضرب و شتم مردمی می‌باشد که جز مطالبه حقوق حقه انسانی خود و حق طبیعی بازگشت به میهن و تشکیل دولت و ملت مستقل خود هیچ گناهی ندارند.

درگیری‌های اخیر بار دیگر اهمیت انتقال ستاد اصلی جنبش مقاومت فلسطین از کشورهای عربی به داخل سرزمین‌های فلسطینی را، که تحول اساسی و مهمی به شمار می‌رود، نشان می‌دهد. این انتقال یکی از بزرگترین دستاوردهای جنبش مقاومت فلسطین در طی سالیان دراز مقاومت علیه صهیونیسم و مبارزه برای بازگشت به سرزمین مادری و ایجاد یک دولت و ملت مستقل فلسطینی می‌باشد.

یکی از محورهای اصلی برنامه اشغال فلسطین توسط صهیونیست‌ها که در دهه ۱۹۴۰ با حمایت و پشتیبانی استعمار انگلیس و همدستان اروپایی‌اش مطرح و به اجرا گذاشته شد، «تخلیه فلسطین از فلسطینیان» بود. سازمان‌های تروریستی یهودی، بر اساس استراتژی «النصر بالربح - پیروزی با ترور و وحشت»، دست به کشتارهای وحشیانه مردم فلسطین (نظیر قتل عام بی رحمانه مردم در دیر یاسین) زدند تا با ایجاد رعب و وحشت، فلسطینی‌ها را وادار به ترک خانه و دیار خود بنمایند.

این برنامه با دو هدف اصلی صورت گرفت: ۱- ایجاد فضای جغرافیایی برای اسکان مهاجرین و مهاجمین یهودی در زمین‌های فلسطینی، به عنوان هدف کوتاه مدت، ۲- پیشگیری از بروز و ظهور جنبش مقاومت در سرزمین‌های اشغالی به عنوان هدف دراز مدت. صهیونیست‌ها با اجرای خط مشی «النصر بالربح» در هر دو هدف، برای مدت ۵۰ سال موفق شدند.

بخش عمده‌ای از فلسطینیان در اثر اجرای این سیاست سرزمین‌های آباء و اجدادی خود را رها کردند و به کشورهای همسایه گریختند. آنها به تدریج در اردوگاه‌های آوارگان و زیر چادرهای محقر به امید بازگشت به سرزمین اصلی، اسکان داده شدند و در حالی که در بدترین شرایط سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، محیط زیست (سرما، گرما و بهداشت) و ... به سر می‌بردند، دائماً با کشورهای عربی میزبان خود نیز در کشمکش بودند. دولت‌های عربی از حضور تعداد چشم‌گیر فلسطینی در کشورهای خود بیمناک و ناراضی بودند و اجازه نمی‌دادند آوارگان در جمعیت کشور ادغام شوند. از طرف دیگر برخی از دولت‌های عربی، سعی می‌کردند در بازی‌های سیاسی از وجود این آوارگان به عنوان ابزار استفاده کنند. با اینحال از میان آوارگان نهال جنبش مقاومت روید، رشد کرد و تناور گردید. از آنجا که مقاومت فلسطین اجازه نمی‌داد آلت دست دولت‌های عربی جنبش مقاومتگرده، دائماً با آنها درگیری‌های شدید و

بعضا بسیار خونین، پیدا می‌کرد. این امر موجب شده بود ستاد، بالاجبار از یک کشور عربی، به کشور دیگر نقل مکان کند و هر بار هزینه‌های سنگینی را بپردازد و بخش قابل ملاحظه‌ای از امکانات و نیروهای خود را صرف این درگیری‌ها نماید.

اما سیاست‌های جدید اعراب و فلسطینی‌ها معادله را به نفع اعراب بر هم زده است. اگر این اصل پذیرفته شود که جنگ ادامه سیاست است، آن چه را که اعراب نتوانسته‌اند از طریق جنگ به دست آورند، اینک می‌رود تا از طریق سیاست به دست آورند.

سیاست مذاکره مستقیم با اسرائیل، منجر به انتقال کامل مرکز جنبش مقاومت و سازمان آزادی بخش فلسطین و مجلس شورای ملی فلسطین به داخل سرزمین‌های اشغالی شده است. از هنگامی که این جابه‌جایی صورت گرفته، با کاهش درگیری میان فلسطینیان و دولت‌های عربی، درگیری مستقیم میان فلسطینیان و اسرائیل به شدت بالا گرفته و هزینه‌ی این کار به جای کشورهای عربی به گردن اسرائیل افتاده است.

سرکوب‌ها و خشونت‌های جدید نشان می‌دهد اسرائیل تحت هیچ شرایطی صلح نمی‌خواهد. صلح در دراز مدت به ضرر موجودیت اسرائیل و موجب نابودی آن می‌گردد. استقرار مقاومت فلسطینی، در نوار غزه و غرب رودخانه اردن، تشکیل یک دولت مستقل و ملی فلسطینی را امری اجتناب‌ناپذیر ساخته است. فلسطینی‌ها در فرایندهای سخت و طولانی و پرفراز و نشیب مقاومت و مبارزه یاد گرفته‌اند چگونه پیچیده و هماهنگ عمل کنند. هر بار که اسرائیل به هر بهانه‌ای از زیر بار انجام تعهداتش، حتی به موجب قرارداد ساف - اسرائیل عادلانه سر باز می‌زند، فعالیت‌های قهرآمیز حماس و جهاداسلامی بالا می‌گیرد. فلسطینی‌ها چنان وضعیتی به وجود آورده‌اند که اسرائیل یا باید تسلیم ساف شود یا به نبرد مسلحانه با فلسطینیان تن دهد. اینک دو شاخه سیاسی و نظامی مقاومت هماهنگ با هم عمل می‌کنند. هنگامی که اسرائیل از واگذاری بیت‌المقدس شرقی به فلسطین سر باز زد و ساف هم حاضر به سازش در مورد سرنوشت مسجدالاقصی نشد، نبردهای خیابانی بالا گرفت. اگر اسرائیل از طریق مذاکرات سیاسی و دادن امتیاز به فلسطینی‌ها، نتواند وضعیت را مهار کند، یقیناً از طریق نظامی هم نمی‌تواند ادامه وضعیت کنونی چه در جبهه سیاسی و چه در جبهه درگیری‌های خیابانی، به نفع فلسطین و به ضرر اسرائیل تمام می‌شود.

بی‌تردید خون فلسطینی‌های مظلومی که با تیرهای ظلم و ستم صهیونیست‌ها بر کوچه و خیابان‌های سرزمین فلسطین جاری می‌شود، خود ضامن پیروزی نهایی مردم فلسطین است. نهضت آزادی ایران ضمن محکوم کردن جنایات اخیر رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی بار دیگر حمایت کامل خود را از مبارزه بر حق مردم فلسطین اعلام می‌دارد.

نهضت آزادی ایران